08/05/2023

Η εορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου εορτάσθηκε το Σάββατον, 23Απριλίου/ 6Μαΐου 2023, στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στην Παλαιά Πόλη, όπου στην Ιερά Μονή επ' ονόματι αυτού, την επονομαζομένη του Νοσοκομείου, τελέστηκε Εσπερινός την παραμονή και Θεία Λειτουργία το πρωί της εορτής.

Οι ιερές ακολουθίες τελέστηκαν προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και συλλειτουργούντος του Ιερομονάχου π. Σίλα, του Πρεσβυτέρου Αθανασίου, του Ιεροδιακόνου π. Συμεών,

ψάλλοντος του Ιεροψάλτου κ. Δημητρίου Μανούση, βοηθούντων των μαθητών Πατριαρχικής Σχολής Σιών και προσευχομένων και εν ευσεβεία και ευλαβεία πληρούντων τον Ναόν μοναχών, μοναζουσών, προσκυνητών και των εκπροσώπων του Ελληνικού Γενικού Προξενείου εις Ιεροσόλυμα κ. Χριστίνης Ζαχαριουδάκη και Κωνσταντίνας Γύφτου.

Ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον θείον λόγον και ανέφερε χαρακτηριστικά: “ *Ζώντας στό μέσο τῆς περιόδου τῆς ἀνοίξεως ἀπολαμβάνουμε τή χαρά τῆς καλλονῆς τῆς ἀνθισμένης φύσεως. Δῶρο τοῦτο τοῦ Θεοῦ σε μᾶς τούς ἀνθρώπους, ὅπως κι ἡ βροχή τῶν τελευταίων ἡμερῶν, σημεῖο τῆς ἀγάπης Του γιά μᾶς. Ζώντας καί στό μέσο τῆς πασχαλινῆς περιόδου μετέχουμε τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.*

Τερπόμασε κι ἐνθουσιαζόμαστε ἀπό τούς χαρμόσυνους ἀναστάσιμους ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας. Παρά ταῦτα ἡ Ἐκκλησία μᾶς χαρίζει σήμερα ἀκόμη μία πηγή ἀντλήσεως χαρᾶς καί εὐφροσύνης. Μᾶς παρέχει τή μνήμη ἑνός ἀπό τούς μεγάλους μάρτυρές της, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

γίνεται ἀφορμή τῆς συνάξεώς μας σήμερα, τῆς τελέσεως τῆς θείας λειτουργίας, τῆς μετοχῆς στή θεία εὐχαριστία καί τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς σωτηρίας μας. Μέσα σ'αὐτή τήν πλούσια πνευματική λειτουργική τράπεζα ἔχει τή θέση του κι ἡ διήγηση τοῦ βίου τοῦ μάρτυρος γιά τήν ἐπιπλέον τροφή κι ἐνίσχυση τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ μνήμη τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι τό συναξάριο, διατηρεῖ ὅτι ὁ Ἅγιος Γεώργιος ἔζησε στούς χρόνους τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορα Διοκλητιανοῦ· ἀπό πλευρᾶς τοῦ πατέρα του ἦταν Μικραστιάτης, Καππαδόκης· ἀπό πλευρᾶς τῆς μητέρας του ἦταν Παλαιστίνιος. Ὑπηρετοῦσε στό Ρωμαϊκό στρατό. Ὅταν ἐξαπολύθηκε διωγμός ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, δέν δέχτηκε νά λάβει ἀνταλλάγματα, θέσεις κι ἀξιώματα, προκειμένου νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό.

Ἀπεναντίας, ὁμολόγησε καί διακήρυξε τήν πίστη του στόν Χριστό. Ἔμεινε ἀδελέαστος στίς ὑποσχέσεις, ἀπτόητος στίς ἀπειλές κι ἄκαμπτος κι ἀλύγιστος στά βασανιστήρια. Ἡ δυνατή πίστη του στόν Χριστό ὑπερίσχυσε τῆς ἀσθενείας καί τῶν πόνων τῆς φύσεως. Μέ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ ἔμεινε ἀβλαβής ἀπ' ὅλα τά βασανιστήρια, μέ ἀποτέλεσμα νά δοῦν καί νά πιστέψουν πολλοί στόν Χριστό, ἀνάμεσα στούς ὁποίους κι ἡ σύζυγος τοῦ Διοκλητιανοῦ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα.

Περισσότεροι πίστεψαν ἀκόμη, ὅταν ὁ Ἅγιος μπῆκε σ' ἕνα ναό τῶν εἰδώλων καί μέ τήν προσευχή του κατέρριψε τά ἀγάλματα τῶν ψεύτικων θεῶν. Τότε οἱ δήμιοί του κι οἱ λατρευτές τῶν δαιμόνων δέν ἄντεξαν καί τόν προσήγαγαν στόν αὐτοκράτορα Διοκλητιανό κι ἀπαίτησαν τήν καταδίκη του. Ἐκεῖνος διέταξε τήν ἀποκεφάλισή του μέ ξίφος, ὅπως καί τῆς βασίλισσας Ἀλεξάνδρας, ἡ ὁποία ἐν τῷ μεταξύ παρέδωκε τό πνεῦμα στόν Θεό στή φυλακή.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς προβάλλει σήμερα τόν Ἅγιο Γεώργιο ὡς παράδειγμα δυνατῆς πίστεως πρός τόν Χριστό, ὡς παράδειγμα ὑπομονῆς καί καρτερίας, ὡς παράδειγμα ἐλεημοσύνης πρός τούς φτωχούς, γιατί σ' αὐτούς μοίρασε τήν περιουσία του σύμφωνα μέ διαθήκη, πού ἐπέδωσε στόν ὑπηρέτη του, πρίν ἀπό τό μαρτύριό του. Σ' αὐτόν ἀνέθεσε καί τή μεταφορά τοῦ λειψάνου του στή γῆ τῆς μητέρας του, στή Λύδδα. Στόν τόπο τού ἐνταφιασμοῦ του ἐκεῖ οἰκοδομήθηκε ἀργότερα ἀπό τήν Ἁγία Ἑλένη μεγαλοπρεπής ναός, τά ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου γιορτάζονται στήν ἄλλη γιορτή τοῦ Ἁγίου, στίς 3 Νοεμβρίου.

Ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού ἀνέδειξε τόν Ἅγιο Γεώργιο κι ὅλους τούς μάρτυρες, παραμένει ἐνεργής στήν Ἐκκλησία διά μέσου τῶν αἰώνων. Εἶναι ἐκείνη πού ἀνέδειξε καί τό νεομάρτυρα Γεώργιο, Κύπριο τήν καταγωγή, πού ἐργαζόταν στήν Ἄκκρη καί δε δέχτηκε νά ἀλλάξει τήν πίστη του, ὅταν τοῦ προτάθηκε ἀπό τόν Τοῦρκο πασᾶ τό 1752. Ὁ τάφος του στήν πόρτα τοῦ μνοναστηριοῦ καί τό λείψανό του, πού προσφέρεται σήμερα για προκύνηση, ἀπότελούν εὐλογία γιά τήν ὀρθόδοξη κοινότητα καί γιά ὅλη τήν πόλη τῆς Ἄκκρης".

Την Αρχιερατικήν Συνοδείαν και το εκκλησίασμα δεξιώθηκε η καθηγουμένη μοναχή Πανσέμνη, η συντηρήσασα τας ιεράς εικόνας του Ναού.

- Εις την Ιεράν αυτού **Μονήν της Παλαιάς Πόλεως Ιεροσολύμων**, την επονομαζομένην αγίου Γεωργίου Εβραικής διά θείας Λειτουργίας την πρωΐαν, προεξάρχοντος του Αρχιμανδρίτου π. **Αμφιλοχίου** και μετεχόντων πιστών τιμώντων τον άγιον. Το πλήρωμα των πιστών εδεξιώθη η ανακαινίσασα και αγιογραφήσασα τον Ναόν οσιωτάτη καθηγουμένη **μοναχή Μαριάννα**.
- Εις τον εν Άκκρη – Πτολεμαΐδι Ιερόν Ναόν αυτού, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου **Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου** και συλλειτουργούντος του Πατριαρχικού Επιτρόπου **Αρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου** και μετεχόντων αθρόως των πιστών της πόλεως αυτής.

- Εις την **Ιεράν Μονήν αγίου Γεωργίου Μπετζαλλά** της περιοχής Βηθλεέμ, προεξάρχοντος του Πατριαρχικού Επιτρόπου Βηθλεέμ Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Διοκαισαρείας κ. Βενεδίκτου**, συλλειτουργούντων του Αρχιμανδρίτου π. Ιγνατίου και Αραβοφώνων Ιερέων της περιοχής Βηθλεέμ, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

- Εις την Ιεράν Μονήν αυτού εν Λύδδη, προεξάρχοντος του **Αρχιμανδρίτου π. Μαρκέλλου.**

Την Κυριακήν 24 Απριλίου /7 Μαίου 2023 στον Ιερόν Ναόν της αντιπροσωπείας του Πατριαρχείου Ρουμανίας στην Εβραικήν συνοικίαν των θρησκευομένων Ιουδαίων της Νέας Πόλεως Ιεροσολύμων, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου**, συλλειτουργούντος αυτώ του Προισταμένου της Αντιπροσωπείας **Αρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου** και του βοηθού αυτού **Αρχιμανδρίτου π. Ιωάννου**, οι οποίοι και την μεσημβρίαν παρέθεσαν τράπεζαν προς τιμήν της Αρχιερατικής Συνοδείας. Προς το εκκλησίασμα απηύθυνεν το εόρτιον κήρυγμα ο Σεβασμιώτατος ομιλούντος διά της κάτωθι προσφωνήσεως αυτού ως έπεται:

«Πανοσιολογιώτατε Ἀρχιμανδρῖτα κ. Θεόφιλε, Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Συνήλθομεν σήμερον, ἵνα ἑορτάσωμεν Πασχαλίως καί Εὐχαριστιακῶς τό μέγα τῆς φιλανθρωπίας μυστήριον τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν μνήμην τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας καί δή τῶν Μεγαλομαρτύρων αὐτῆς ἀποτελεῖ τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδος ἡμῶν, ὡς διακηρύσσει καί ὁ θεῖος Παῦλος: «*Νυνί δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδή γάρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καί δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνῄσκουσιν, οὕτω καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται*», (Α΄ Κορινθ. 15, 20-22). «*Ἀνέτειλεν ἰδού, τό τῆς χάριτος ἔαρ*», λέγει ὁ μελῳδός, «*ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι· καί ταύτῃ συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος ἡ πανέορτος καί φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν*».

Τό μαρτύριον τοῦ αἵματος τῶν φίλων τοῦ Χριστοῦ καί δή τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀποτελεῖ τρανήν καί ἀναντίρρητον διαχρονικήν μαρτυρίαν ἐν τῇ ἱστορικῇ πορείᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι ἡ Ἀνάστασίς Του ἀπαντᾷ ἀφ' ἑνός μέν εἰς τόν ὑπαρξιακόν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' ἑτέρου δέ καθορίζει τό πλήρωμα τοῦ ἐν Χριστῷ ζῶντος ἀνθρώπου ὑπό τήν θεώρησιν τοῦ κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ ποιηθέντος αὐτοῦ. (Γεν. 1,26). Ἰδού τί λέγει ἐν προκειμένῳ ὁ ἔγκριτος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «*Πτωχεύει τήν ἐμήν σάρκα, ἵν' ἐγώ πλουτίσω τήν αὐτοῦ Θεότητα. Καί ὁ πλήρης κενοῦται. Κενοῦται γάρ τῆς ἑαυτοῦ δόξης ἐπί μικρόν, ἵν' ἐγώ τῆς ἐκείνου μεταλάβω πληρώσεως. Τίς ὁ πλοῦτος τῆς ἀγαθότητος; τί τό περί ἐμέ τοῦτο μυστήριον; Μετέλαβον τῆς εἰκόνος καί οὐκ ἐφύλαξα.*

μεταλαμβάνει τῆς ἐμῆς σαρκός, ἵνα καί τήν εἰκόνα σώσῃ καί τήν σάρκα ἀθανατίσῃ », (ΒΕΠΕΣ, 60, 191).

Ὁ ὑπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ φωτισθείς μέγας Γεώργιος καί τά ἄνω φρονῶν, ἑαυτόν προσήγαγε ἐνώπιον τοῦ διώκτου αὐτοῦ καί εἰδωλολάτρου Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί μετά παρρησίας εἶπεν, συμφώνως τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ ὑπηρέτου αὐτοῦ Πασικράτους: «*Αἰσχύνθητε οὖν οἱ τόν μέν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τόν πάντων Δημιουργόν καί Δεσπότην φρενοβλαβῶς ἀθετοῦντες, δαίμονας δέ τούς ἀκαθάρτους θεοποιούμενοι καί εἴδωλα τούτων πνοῆς ἔρημα καί κωφά διά τιμῆς ἄγειν αἱρούμενοι. Εἴ τι οὖν ἐμοί πείθεσθε, τό σκότος ἀφέντες προσέλθετε τῷ θείῳ φωτί καί τῆς πλάνης ἀποστάντες τῇ ἀληθείᾳ προσδράμετε, ἥτις ἐστίν ζωῆς μακαρίας καί δόξης μή ληγούσης ἀξιωθήσεσθε. Ἡ γάρ δόξα ὑμῶν αὕτη σαθρά καί ματαία καί χλόῃ παραπλησίως μαραινομένη. Οὐκ ἀνέχομαι Θεότητος ὑβριζομένης ἐφησυχάζειν ... ἐμοί τό μέν πρῶτον καί τιμιώτατον ὄνομα Χριστιανός καί Χριστοῦ δοῦλος, δι' οὗ καί τόν παρόντα βίον εἰλικρινεῖς καί ἀπρόσκοπτοι διαπεραιούμεθα καί μετά τήν ἐντεῦθεν ἀπαλλαγήν ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι τήν ἀνόλεθρον καί μακαρίαν λῆξιν καρπούμεθα*».

Ἡ ὁμολογία αὕτη τοῦ Γεωργίου φανερώνει ἐναργέστατα, ὅτι ὁ πιστός μάρτυς καί φίλος τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο συμμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι μιμητής τοῦ πάθους τοῦ ὑπέρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τήν ψυχήν αὐτοῦ θέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐπί πλέον δέ ὅτι ὁ Χριστιανός ἀποτελεῖ τήν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ζῶσαν μαρτυρίαν τοῦ ἀληθινοῦ Φωτός, τοῦ διαλύοντος τό σκότος, ὡς κηρύττει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «*ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ λόγῳ τῷ Χριστῷ ζωή ἦν καί ἡ ζωή ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καί τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καί ἡ σκοτία αὐτό οὐ κατέλαβεν*», (Ἰωάν. 1, 4-5).

Πρός τοῦτο προσήλθομεν καί ἡμεῖς σήμερον ἐκπροσωποῦντες τήν Αὐτοῦ Θειτάτην Μακαριότητα, τόν Πατέρα ἡμῶν καί Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ’, μεταφέροντες τάς Πατρικάς Αὐτοῦ εὐχάς καί Πατριαρχικάς εὐλογίας, ἵνα ὑμεῖς, Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας, κ. Θεόφιλε, συνεχίζητε καί αὐξάνητε, τήν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῇ ἀποστολήν καί διακονίαν τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας πρός σωτηρίαν ψυχῶν καί δόξαν τοῦ Τριλαμποῦς Ὀνόματος τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἡμῶν.

Χριστός Ἀνέστη!»